

forhold og retsanvendelsen i Danmark. Hertil kommer, at der af hensyn til eventuelle klager er medtaget materiale om klage-regler, formular osv. Selv om der er tale om en udgivelse af materiale, der i øvrigt er tilgængeligt, er der ingen tvivl om, at det er en nyttig udgivelse, der udvider og fuldstændiggør kommentarbindet fra 1994.

Jørgen Elklit
Institut for Statskundskab
Aarhus Universitet

Peer Lorenzen, Lars Adam Rehof og Tyge Trier, *Kommentar til Den Europæiske Menneskeretskonvention*, København: Jurist- og Økonomforbundets Forlag, 1994, 544 s., kr. 950,00.

Det er ikke mange år siden, at det blev mødt med et lidt skævt smil, hvis advokater for danske domstole påberåbte sig internationale konventioner til støtte for danske borgeres retskrav mod offentlige myndigheder. Sådan er det ikke længere. For Den europæiske Menneskeretskonvention gælder dette så meget desto mere, som den i 1992 ved lov blev inkorporeret i dansk ret. Der foreligger fra Den europæiske Menneskerettighedskommission og Den europæiske Menneskerettighedsdomstol en omfattende praksis, som det er væsentligt at kende for den, der ønsker at vide besked om rækkevidden af konventionens (og den tilhørende danske lovs) mange ikke overvældende præcist formulerede bestemmelser. Den foreliggende kommentar, skrevet af daværende præsident for Vestre Landsret, nu højesteretsdommer, Peer Lorenzen, lektor og tidligere leder af Det Danske Center for Menneskerettigheder Lars Adam Rehof og advokat og ekstern lektor ved Københavns Universitet Tyge Trier, giver en overordentlig omfattende og dybtgående beskrivelse af de enkelte rettigheder og beskriver tillige klagesystemet i Strassbourg og Kommissionens og Domstolens virke.

Jens Peter Christensen
Juridisk Institut
Aarhus Universitet

Peter Self, *Government by the Market? The Politics of Public Choice*, Houndmills etc.: MacMillan, 1993, 303 s., £ 11.99.

Med *public choice* teoriens gennemslag i dele af statskundskaben - og i reformtænkningen inden for den offentlige sektor - må der nødvendigvis komme nogle modreaktioner. Blandt mange - og måske især danske - politologer har

forhold og retsanvendelsen i Danmark. Hertil kommer, at der af hensyn til eventuelle klager er medtaget materiale om klagereregler, formular osv. Selv om der er tale om en udgivelse af materiale, der i øvrigt er tilgængeligt, er der ingen tvivl om, at det er en nyttig udgivelse, der udvider og fuldstændiggør kommentarbindet fra 1994.

Jørgen Elklit
Institut for Statskundskab
Aarhus Universitet

Peer Lorenzen, Lars Adam Rehof og Tyge Trier, *Kommentar til Den Europæiske Menneskeretskonvention*, København: Jurist- og Økonomforbundets Forlag, 1994, 544 s., kr. 950,00.

Det er ikke mange år siden, at det blev mødt med et lidt skævt smil, hvis advokater for danske domstole påberåbte sig internationale konventioner til støtte for danske borgeres retskrav mod offentlige myndigheder. Sådan er det ikke længere. For Den europæiske Menneskeretskonvention gælder dette så meget desto mere, som den i 1992 ved lov blev inkorporeret i dansk ret. Der foreligger fra Den europæiske Menneskerettighedskommission og Den europæiske Menneskerettighedsdomstol en omfattende praksis, som det er væsentligt at kende for den, der ønsker at vide besked om rækkevidden af konventionens (og den tilhørende danske lovs) mange ikke overvældende præcist formulerede bestemmelser. Den foreliggende kommentar, skrevet af daværende præsident for Vestre Landsret, nu højesteretsdommer, Peer Lorenzen, lektor og tidligere leder af Det Danske Center for Menneskerettigheder Lars Adam Rehof og advokat og ekstern lektor ved Københavns Universitet Tyge Trier, giver en overordentlig omfattende og dybtgående beskrivelse af de enkelte rettigheder og beskriver tillige klagesystemet i Strassbourg og Kommissionens og Domstolens virke.

Jens Peter Christensen
Juridisk Institut
Aarhus Universitet

Peter Self, *Government by the Market? The Politics of Public Choice*, Houndmills etc.: MacMillan, 1993, 303 s., £ 11.99.

Med *public choice* teoriens gennemslag i dele af statskundskaben - og i reformtænkningen inden for den offentlige sektor - må der nødvendigvis komme nogle modreaktioner. Blandt mange - og måske især danske - politologer har

der været en tendens til en "enten-eller" holdning overfor public choice litteraturen, der også selv har haft og har det med skarpe og unuancerede analyser og synspunkter. Peter Selfs bog kan bidrage til en mere nuanceret debat. Udgangspunktet er ganske vist stærkt kritisk i forhold til public choice teoriens fundament og mulige anvendelse i analysen af offentlig politik, men bogen falder ikke til den rene idealisme, ligesom blandingen af akademiske og praktisk politiske erfaringer hos forfatteren bidrager til nuancerede analyser og holdninger.

Bogen behandler såvel økonomiske teorier om politik, de senere års reformstrategier baseret herpå samt en normativ kritik af public choice. At bogen kommer vidt omkring må naturligvis ske på bekostning af dybden af de behandlede problemstillinger.

Peter Munk Christiansen
Institut for Statskundskab
Aarhus Universitet

Joni Lovenduski and Pippa Norris (eds.), *Gender and Party Politics*, London: SAGE, 1993, 358 s., £ 13,95.

Det er i de nordiske lande, at kvinderne er stærkest repræsenteret i de nationale parlamenter. Men også i mange andre lande er der en udvikling i gang mod større kvinderepræsentation, og kvinderne har fået en stærkere placering i de politiske partier. Denne nye bog giver en god beskrivelse af, hvor langt kvinderne er nået i forskellige lande, hvilke strategier de har anvendt, og hvorledes partierne har reageret på udfordringen. Foruden et indledende og et afsluttende komparativt kapitel indeholder bogen en række kapitler om enkelte lande, nemlig om Australien, Storbritannien, Canada, Frankrig, Tyskland, Irland, Italien, Holland, Norge, Sverige og USA, men altså ikke Danmark. Bogen udmærker sig ved for de fleste landes vedkommende at inddrage oplysninger af meget ny dato, ofte fra de første år af 1990'erne.

Christina Bergqvist, *Mäns makt och kvinnors intressen*, Uppsala: Acta Universitatis Upsaliensis, 1994, 226 s.

At kvinder i stigende omfang er repræsenteret ikke blot i parlamenterne og i de politiske partier, men også i interesseorganisationerne og i det korporative system, er efterhånden veldokumenteret for de nordiske landes vedkommende. Væsentlig ringere er vores viden om, hvilken betydning denne repræsentation har for de politiske beslutningers indhold. Det er derfor spændende, at Christina Bergqvist i sin disputats går dette skridt videre og diskuterer kvinderepræsentationens betydning for velfærdsstatens udvikling. Og konklusionen er,